

32001L0017

L 110/28

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 4 20

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/17/EB
2001 m. kovo 19 d.
dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 1973 m. liepos 24 d. Pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ⁽⁴⁾, iš dalies papildyta Direktyva 92/49/EEB ⁽⁵⁾, ir 1979 m. kovo 5 d. Pirmoji Tarybos direktyva 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ⁽⁶⁾, iš dalies pakeista Direktyva 92/96/EEB ⁽⁷⁾, numato bendrą draudimo įmonių

leidimą, kurį išduoda buveinės valstybės narės priežiūros institucija. Pagal šį vieną leidimą draudimo įmonei leidžiama vykdyti savo veiklą Bendrijoje įsteigus įstaigą arba laisvai teikiant paslaugas be jokio kito priimančiosios valstybės narės leidimo ir vien tik buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms vykdant riziką ribojančią priežiūrą.

- (2) Draudimo direktyvose, numatančiose bendrą draudimo įmonėms išduodamą leidimą, taikomą visoje Bendrijoje, nėra veiklos likvidavimą koordinuojančių taisyklių. Aiškiai yra pasakyta, kad draudimo įmonėms ir kitoms finansinėms institucijoms netaikomas 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų ⁽⁸⁾. Kad tinkamai funkcionuotų vidaus rinka ir būtų apsaugoti kreditorių interesai, svarbu Bendrijos lygiu nustatyti draudimo įmonių likvidavimo procedūras koordinuojančias taisykles.
- (3) Taip pat reikia nustatyti derinimo taisykles, užtikrinančias, kad reorganizavimo priemonės, kurių tam tikros valstybės narės kompetentinga institucija imasi draudimo įmonės gerai finansinei būklei išlaikyti ar atkurti ir, kiek įmanoma, neleisti atsirasti padėčiai, kai reikia įmonę likviduoti, visoje Bendrijoje būtų tikrai veiksmingos. Reorganizavimo priemonės, kurioms taikoma ši direktyva, — tai priemonės, kurios turi įtakos šalių, išskyrus pačią draudimo įmonę, galiojančioms teisėms. Direktyvos 73/239/EEB 20 straipsnyje ir Direktyvos 79/267/EEB 24 straipsnyje numatytos priemonės, atitinkančios reorganizavimo priemonių apibrėžimo sąlygas, turėtų įeiti į šios direktyvos taikymo sritį.
- (4) Į šios direktyvos taikymo sritį įeina visos Bendrijos draudimo įmonės, apibrėžtos Direktyvose 73/239/EEB ir 79/267/EEB, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, draudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, filialai, esantys Bendrijoje, ir Bendrijoje reziduojantys kreditoriai. Ši direktyva neturėtų reglamentuoti reorganizavimo priemonių padarinių ir likvidavimo procedūrų, susijusių su trečiosiomis valstybėmis.

⁽¹⁾ OL C 71, 1987 3 19, p. 5 ir

OL C 253, 1989 10 6, p. 3.

⁽²⁾ OL C 319, 1987 11 30, p. 10.

⁽³⁾ 1989 m. kovo 15 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 96, 1989 4 17, p. 99), pavirtinta 1999 m. spalio 27 d., 2000 m. spalio 9 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 344, 2000 12 1, p. 23) ir 2001 m. vasario 15 d. Europos Parlamento sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

⁽⁵⁾ 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičianti Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) (OL L 228, 1992 8 11, p. 1).

⁽⁶⁾ OL L 63, 1979 3 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

⁽⁷⁾ 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyva 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo, iš dalies keičianti Direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (trečioji gyvybės draudimo direktyva) (OL L 360, 1992 12 9, p. 1).

⁽⁸⁾ OL L 160, 2000 6 30, p. 1.

- (5) Ši direktyva taikoma likvidavimo procedūroms nepriklausomai nuo to, ar tos procedūros pradedamos dėl nemokumo, ar jos yra savanoriškos, ar priverstinės. Ji turėtų būti taikoma pagal 9 straipsnį buveinės valstybės narės teisės aktuose apibrėžtomis kolektyvinėms procedūroms, kurios taikomos draudimo įmonės turto realizavimui ir jo įplaukų paskirstymui. Į šios direktyvos taikymo sritį taip pat turėtų įeiti likvidavimo procedūros, kuriose, nors jos pradėtos ne dėl nemokumo, išmokant draudimo kreditinius reikalavimus taikomas prioritėtų eiliškumas pagal 10 straipsnį. Draudimo įmonės darbuotojų reikalavimus, kylančius iš darbo sutarčių ir darbo santykių, turėtų būti galima perduoti nacionalinei darbo užmokesčio garantijų sistemai; tokiems perduotiems reikalavimams turėtų būti taikomas statusas, nustatytas buveinės valstybės narės teise (*lex concursus*) pagal šios direktyvos principus. Šios direktyvos nuostatos turėtų būti atitinkamai taikomos įvairiems likvidavimo procedūrų atvejams.
- (6) Reorganizavimo priemonių taikymas netrukdo pradėti likvidavimo procedūrų. Likvidavimo procedūros gali būti pradėtos dar nepradėjus taikyti reorganizavimo priemonių arba jau pradėjus jas taikyti ir jos gali būti nutrauktos susitarus dėl dalinio skolų grąžinimo ar kitų panašių priemonių, įskaitant reorganizavimo priemones.
- (7) Pagal galiojančius nemokumo principus filialo apibrėžime turi būti atsižvelgta į tai, kad draudimo įmonė yra vienas juridinis asmuo. Buveinės valstybės narės teisės aktai turėtų nustatyti, kaip savarankiškų asmenų, kurie turi pastovų įgaliojimą atstovauti draudimo įmonei, turtas ir išipareigojimai turėtų būti traktuojami likviduojant draudimo įmonę.
- (8) Būtina daryti skirtumą tarp kompetentingų institucijų, skirtų reorganizavimo priemonių ir likvidavimo procedūrų reikalams, ir draudimo įmonių priežiūros institucijų. Kompetentingos institucijos gali būti administracinės arba teisminės institucijos pagal tai, kaip numato valstybės narės įstatymai. Šia direktyva nesiekama suderinti nacionalinių įstatymų dėl kompetencijos paskirstymo tarp tokių institucijų.
- (9) Šia direktyva nesiekama suderinti nacionalinių įstatymų dėl reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūrų, bet ja siekiama užtikrinti, kad valstybės narės tarpusavyje pripažintų viena kitos reorganizavimo priemones bei teisės aktus, reglamentuojančius draudimo įmonių likvidavimą, ir bendradarbiautų. Toks tarpusavio pripažinimas šioje direktyvoje įgyvendinamas remiantis vienybės, universalumo, koordinavimo, viešumo, lygiaverčio traktavimo ir draudimo kreditorių apsaugos principais.
- (10) Priimti sprendimus dėl draudimo įmonių likvidavimo procedūrų turėtų galėti tik buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos (vienybės principas). Šios procedūros turėtų daryti poveikį visoje Bendrijoje, ir jas turėtų pripažinti visos valstybės narės. Likvidavimo procedūrose paprastai turėtų būti atsižvelgiama į visą draudimo įmonės turtą ir išipareigojimus (universalumo principas).
- (11) Buveinės valstybės narės teisė turėtų reglamentuoti sprendimus dėl draudimo įmonės likvidavimo, pačių likvidavimo procedūrų ir jų esminių bei procesinių padarinių asmenims ir teisiniams santykiams, jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip. Todėl visus reikalavimus, taikomus likvidavimo procedūrų pradėjimui, vykdymui ir baigimui, turėtų reglamentuoti buveinės valstybės narės teisė. Kad būtų lengviau taikyti šią direktyvą, joje turėtų būti nebaigtinis atvejų, kuriais paprastai yra taikomi buveinės valstybės narės teisės aktai, sąrašas.
- (12) Buveinės valstybės narės ir visų kitų valstybių narių priežiūros institucijoms skubos tvarka turėtų būti pranešama apie likvidavimo procedūrų pradžią (koordinavimo principas).
- (13) Ypač svarbu, kad vykdant likvidavimo procedūras būtų apsaugoti apdraustieji asmenys, draudėjai, naudos gavėjai ir kiekviena žala patyrusi šalis, kuri turi teisę pareikšti tiesioginį ieškinį draudimo įmonei dėl reikalavimų, kylančių iš draudimo veiklos. Tokia apsauga neturėtų apimti reikalavimų, kurie atsiranda ne dėl išipareigojimų pagal draudimo sutartis ar dėl draudimo veiklos, bet dėl derybose draudimo agento sukeltos civilinės atsakomybės, už kurią pagal draudimo sutarčiai ar veiklai taikomus įstatymus pats draudimo agentas pagal tokią sutartį ar veiklą neatsako. Siekdamas šio tikslo, valstybės narės turėtų pagal vieną iš dviejų šioje direktyvoje numatytų pasirinktinių metodų užtikrinti draudimo kreditoriams specialias sąlygas. Valstybės narės gali pasirinkti, ar draudimo išmokoms iš turto, dengiančio techninius atidėjimus, suteikti absoliučią pirmenybę visų kitų reikalavimų atžvilgiu, ar draudimo išmokoms iš viso draudimo įmonės turto taikyti specialų eiliškumą ir jas išmokėti po to, kai atlyginami darbo užmokesčio, socialinio draudimo, mokesčių ir teisių į turtą

- (teisių in rem) įsipareigojimai. Nė vienas iš dviejų šioje direktyvoje numatytų metodų netrukdo valstybei nareti nustatyti įvairių kategorijų draudimo kreditinių reikalavimų eiliškumo.
- (14) Ši direktyva turėtų užtikrinti tinkamą draudimo kreditorių ir kitų privilegijuotų kreditorių, kuriuos saugo valstybės narės įstatymai, apsaugos pusiausvyrą, bet nesistengti derinti valstybėse narėse priimtų įvairių privilegijuotų kreditorių sistemų.
- (15) Du pasirinktini draudimo kreditinių reikalavimų traktavimo metodai yra laikomi iš esmės lygiaverčiais. Pirmasis metodas užtikrina techninius atidėjimus dengiančio turto panaudojimą draudimo išmokoms, o antrasis metodas draudimo kreditiniams reikalavimams užtikrina tam tikrą vietą tarp įvairių kreditorių, kai įsipareigojimai dengiami ne tik iš techninius atidėjimus dengiančio turto, bet ir iš viso draudimo įmonės turto.
- (16) Valstybės narės, kurios, kad apsaugotų draudimo kreditorius, draudimo kreditiniams reikalavimams suteikia absoliučią pirmenybę ir juos išmoka iš techninius atidėjimus dengiančio turto, turėtų reikalauti, kad draudimo įmonės turėtų ir nuolatos atnaujintų specialų tokio turto registrą. Toks registras yra naudingas nustatyti turtui, kuris yra skirtas patenkinti tokius reikalavimus.
- (17) Siekiant įtvirtinti abiejų draudimo kreditinių reikalavimų vykdymo metodų lygiavertiškumą, šia direktyva valstybės narės, taikančias 10 straipsnio 1 dalies b punkte išdėstytą metodą, reikėtų įpareigoti reikalauti, kad bet kuriuo momentu ir nepriklausomai nuo galimo įmonės likvidavimo kiekviena draudimo įmonė reikalavimus, pagal tą metodą turinčius pirmenybę draudimo kreditinių reikalavimų atžvilgiu ir atspindinčius draudimo įmonės sąskaitose, dengtų turtu, kurį pagal galiojančias draudimo direktyvas galima naudoti techninių atidėjimų garantavimui.
- (18) Buveinės valstybė narė turėtų galėti numatyti, kad tais atvejais, kai draudimo kreditorių teisės yra perleistos buveinės valstybėje narėje įkurtai garantijų sistemai, tos sistemos reikalavimams negalėtų būti taikomi šioje direktyvoje numatyti draudimo kreditinių reikalavimų vykdymo tvarkos panašumai.
- (19) Prasidėjus likvidavimo procedūrai, draudimo įmonei išduotas leidimas vykdyti veiklą turėtų būti atšauktas, jei toks leidimas dar nėra atšauktas anksčiau.
- (20) Sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą, kuris dėl universalumo principo gali turėti poveikio visoje Bendrijoje, turėtų būti atitinkamai skelbiamas visoje Bendrijoje.
- Siekiant apsaugoti suinteresuotas šalis, sprendimą reikėtų paskelbti pagal buveinės valstybės narės nustatytą tvarką ir *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* bei kitais būdais, kuriuos savo atitinkamose teritorijose nustato kitų valstybių narių priežiūros institucijos. Apie sprendimą dar reikėtų individualiai pranešti visiems žinomiems Bendrijoje reziduojantiems kreditoriams. Tokioje informacijoje turėtų būti nurodyti bent šioje direktyvoje apibūdinti elementai. Likvidatoriai kreditoriams taip pat turėtų reguliariai pranešinėti apie likvidavimo procedūros eigą.
- (21) Vykstant likvidavimo procedūrai, kreditoriai turėtų turėti teisę pateikti reikalavimus ir savo rašytines pastabas. Kreditorių, reziduojančių ne buveinės, o kurioje nors kitoje valstybėje narėje, reikalavimai turėtų būti prilyginami tolygiems reikalavimams buveinės valstybėje narėje be jokios diskriminacijos tautybės ar gyvenamosios vietos pagrindu (lygiavertio traktavimo principas).
- (22) Ši direktyva turėtų būti taikoma reorganizavimo priemonėms, kurių valstybės narės kompetentinga institucija imasi, vadovaudamasi principais, kurie su atitinkamais pakeitimais yra panašūs į principus, numatytus taikyti likvidavimo procedūroje. Tokios reorganizavimo priemonės turėtų būti skelbiamos tik tuo atveju, kai buveinės valstybėje narėje šalis, išskyrus pačią draudimo įmonę, gali paduoti skundą. Kai reorganizavimo priemonės turi įtakos tik akcininkų, draudimo įmonės narių ar darbuotojų teisėms, susijusioms su jų funkcijomis, kompetentingos institucijos turėtų nustatyti, kaip pagal atitinkamus įstatymus tokios suinteresuotos šalis turėtų būti informuojamos.
- (23) Ši direktyva numato koordinuotas taisykles, kaip nustatyti teisę, kuri turi būti taikoma draudimo įmonių reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms. Šia direktyva nesiekama nustatyti privatinės tarptautinės teisės taisyklių, pagal kurias nustatoma sutartims ir kitiems teisiniams santykiams taikytina teisė. Šia direktyva nesiekama reglamentuoti taisyklių, taikytinų sutarties egzistavimui, šalių teisėms ir įsipareigojimams ar skolų įvertinimui.
- (24) Bendra šios direktyvos taisyklė, pagal kurią buveinės valstybės narės teisė reglamentuoja reorganizavimo priemonės ir likvidavimo procedūrą, turėtų turėti keletą išimčių, kad būtų galima apsaugoti tam tikrą ne buveinės valstybėje narėje, o kitose valstybėse narėse sudarytą

sandorių teisėtus lūkesčius ir juos užtikrinti. Tokios išimtytys numatomos tais atvejais, kai reorganizavimo priemonės ar likvidavimo procedūra turi įtakos tam tikriems sandoriams ir teisėms, trečiųjų šalių teisėms *in rem*, nuosavybės teisių išsaugojimui, prievolės įvykdymui, įskaitant priešpriešinius reikalavimus, reguliuojamoms rinkoms, nepalankiems teisės aktams, perkančioms trečiosioms šalims ir jau iškeltiems ieškiniams.

- (25) Išimtytys, susijusios su reorganizavimo priemonių ir likvidavimo procedūros poveikiu tam tikroms sutartims bei teisėms, numatytoms 19 straipsnyje, turėtų apsiriboti tik tame straipsnyje nurodytu poveikiu ir neturėtų būti taikomos kitiems su reorganizavimo priemonėmis ir likvidavimo procedūra susijusiems reikalams, tokiems kaip reikalavimų, susijusių su tokiomis sutartimis ir teisėmis, teikimu, tikrinimu, priėmimu ir jų eiliškumo nustatymu; tokius dalykus turėtų reglamentuoti buveinės valstybės narės teisės aktai.
- (26) Reorganizavimo priemonių ir likvidavimo procedūros poveikis jau iškeltam ieškiniui išimties tvarka turėtų būti reglamentuojamas ne buveinės valstybės narės teise, o teise tos valstybės narės, kurioje ieškinytys dėl iš draudimo įmonės atimto turto ar teisės yra iškeltas. Tokių priemonių ir procesų poveikis tam tikriems tokių ieškinių išieškojimo veiksams pagal šios direktyvos bendrą taisyklę turėtų būti reglamentuojamas buveinės valstybės narės teisės aktais.
- (27) Visi asmenys, kurie privalo gauti ar suteikti su šioje direktyvoje numatytų pranešimų procedūromis susijusią informaciją, privalo profesinio slaptumo laikytis taip, kaip nustatyta Direktyvos 92/49/EEB 16 straipsnyje ir Direktyvos 92/96/EEB 15 straipsnyje, išskyrus bet kurią teisminę instituciją, kuriai taikomi konkretūs nacionaliniai įstatymai.
- (28) Tik tais atvejais, kai šios direktyvos nuostatos taikomos draudimo įmonės, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, filialų, esančių Bendrijoje, reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, buveinės valstybė narė turėtų būti apibrėžiama kaip valstybė narė, kurioje filialas yra, o priežiūros institucijos ir kompetentingos institucijos — kaip tos valstybės narės institucijos.
- (29) Kai draudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, filialų turi daugiau nei vienoje valstybėje narėje, kiekvienam filialui ši direktyva taikoma kaip atskiram savarankiškam vienetui. Šiuo atveju kompetentingos institucijos, priežiūros institucijos, administratoriai ir likvidatoriai turėtų stengtis koordinuoti savo veiksmus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, susijusioms su draudimo įmonėmis.
2. Ši direktyva 30 straipsnyje numatytu mastu taip pat taikoma reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, susijusioms su draudimo įmonės, kurios pagrindinė buveinė yra už Bendrijos ribų, filialais Bendrijos teritorijoje.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje:

- a) „draudimo įmonė“ įmonė, kuri yra gavusi oficialų leidimą pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį arba Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį;
- b) „filialas“ bet kuris pastovus draudimo įmonės padalinys kurioje nors valstybėje narėje, išskyrus buveinės valstybę narę, kuris užsiima draudimo veikla;
- c) „reorganizavimo priemonės“ priemonės, susijusios su administracinių ar teisminių institucijų įsikišimu, skirtos draudimo įmonės finansinei padėčiai išlaikyti ar atkurti ir turinčios įtakos jau esančioms šalių teisėms, išskyrus pačios draudimo įmonės teises, įskaitant priemones, bet jomis neapsiribojant, kuriomis galima laikinai sustabdyti mokėjimus, išieškojimo priemones ar sumažinti reikalavimus;
- d) „likvidavimo procedūra“ kolektyvinis procesas, susijęs su draudimo įmonės turto realizavimu ir atitinkamu įplaukų paskirstymu kreditoriams, akcininkams ar nariams, kuriame būtina dalyvauja valstybės narės administracinės ar teisminės institucijos nepriklausomai nuo to, ar tas procesas yra pradėtas nemokumo pagrindu, savanoriškai ar priverstinai, taip pat toks kolektyvinis procesas, kuris nutraukiamas susitarus dėl dalinio skolų grąžinimo ar kitos panašios priemonės;

e) „buveinės valstybė narė“ valstybė narė, kurioje draudimo įmonė yra gavusi leidimą pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį ar Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį;

4 straipsnis

f) „priimančioji valstybė narė“ valstybė narė, išskyrus buveinės valstybę narė, kurioje draudimo įmonė turi filialą;

g) „kompetentingos institucijos“ valstybės narės administracinės ar teisminės institucijos, kurios turi kompetenciją reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūrų srityje;

h) „priežiūros institucijos“ kompetentingos institucijos, apibrėžtos Direktyvos 92/49/EEB 1 straipsnio k punkte ir Direktyvos 92/96/EEB 1 straipsnio 1 dalyje;

i) „administratorius“ asmuo ar organizacija, kompetentingų institucijų paskirti administruoti reorganizavimo priemones;

j) „likvidatorius“ asmuo ar organizacija, kompetentingos institucijos ar draudimo įmonės valdymo organų paskirti administruoti likvidavimo procedūrą;

k) „draudimo kreditiniai reikalavimai“ sumos, kurias draudimo įmonė yra skolinga apdraustiems asmenims, draudėjams, naudotojams ar bet kuriai žala patyrusiai šaliai, turinčiai tiesioginio ieškinio teisę draudimo įmonei, ir kurios kyla iš draudimo sutarties ar bet kokios tiesioginio draudimo veiklos operacijos, numatytos Direktyvos 79/267/EEB 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse, įskaitant sumas, atidėtas pirma minėtiems asmenims, kol tam tikri skolos elementai dar nežinomi. Draudimo įmokos, kurias draudimo įmonė yra skolinga prieš pradedant likvidavimo procedūrą dėl nesudarytų ar nutrauktų tokių draudimo sutarčių ar operacijų pagal tokioms sutartims ar operacijoms taikomus įstatymus, taip pat laikomos draudimo kreditiniais reikalavimais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

REORGANIZAVIMO PRIEMONĖS

3 straipsnis

Taikymo sritis

Ši antraštinė dalis taikoma 2 straipsnio c punkte apibrėžtomis reorganizavimo priemonėms.

Reorganizavimo priemonių taikymas. Taikytina teisė

1. Tik buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę nuspręsti dėl draudimo įmonei, įskaitant įmonės filialus kitose valstybėse narėse, taikytinų reorganizavimo priemonių. Reorganizavimo priemonės nekliudo buveinės valstybei narei pradėti likvidavimo procedūrą.

2. Reorganizavimo priemonės reglamentuoja įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi buveinės valstybėje narėje, jei 19 ir 26 straipsniai nenumato kitaip.

3. Reorganizavimo priemonės galioja visoje Bendrijoje pagal buveinės valstybės narės įstatymus be jokių toliau atliekamų formalumų, taip pat trečiųjų šalių kitose valstybėse narėse atžvilgiu net tais atvejais, kai tų kitų valstybių narių įstatymai nenumato tokių reorganizavimo priemonių ar jų įgyvendinimui kelia reikalavimus, kurie nėra įvykdyti.

4. Reorganizavimo priemonėms įsigaliojus valstybėje narėje, kuri jų ėmėsi, jos įsigalioja visoje Bendrijoje.

5 straipsnis

Informacija priežiūros institucijoms

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos savo valstybės priežiūros institucijoms skubos tvarka praneša apie savo sprendimą imtis reorganizavimo priemonių, jei įmanoma, prieš imdamosi tokių priemonių, o jei ne — iškart, kai tik jos pradedamos taikyti. Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos visų kitų valstybių narių priežiūros institucijoms skubos tvarka praneša apie sprendimą imtis reorganizavimo priemonių ir apie galimus tokių priemonių padarinius.

6 straipsnis

Skelbimas

1. Kai buveinės valstybėje narėje galima paduoti skundą dėl reorganizavimo priemonių, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, administratorius ar kuris nors kitas asmuo, buveinės valstybėje narėje turintis teisę tai padaryti, jos sprendimą dėl reorganizavimo priemonių paskelbia buveinės valstybėje narėje

numatyta tvarka, be to, *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* kuo anksčiau paskelbia ištrauką iš tokią priemonę nustatančio dokumento. Visų kitų valstybių narių priežiūros institucijos, kurioms pagal 5 straipsnį yra pranešta apie reorganizavimo priemones, savo teritorijoje tokį sprendimą gali skelbti savo pačių nustatytu būdu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytuose skelbimuose nurodoma buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, taikytina teisė, numatyta 4 straipsnio 2 dalyje, ir, jei yra paskirtas, administratorius. Skelbimai spausdinami valstybės narės, kurioje tokia informacija skelbiama, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

3. Reorganizavimo priemonės taikomos nepriklausomai nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytų nuostatų dėl skelbimo ir galioja atsiskaitant su kreditoriais, jei buveinės valstybės kompetentingos institucijos ar tos valstybės teisė nenumato kitaip.

4. Kai reorganizavimo priemonės turi įtakos tik akcininkų, draudimo įmonės narių ar darbuotojų teisėms, susijusioms su jų funkcijomis, šis straipsnis netaikomas, jei tokioms reorganizavimo priemonėms taikytini įstatymai nenumato kitaip. Kompetentingos institucijos nustato, kaip tokių reorganizavimo priemonių poveikį patyrusios suinteresuotos šalys turi būti informuojamos pagal atitinkamus įstatymus.

7 straipsnis

Informacija žinomiems kreditoriams. Teisė pateikti reikalavimus

1. Kai buveinės valstybės narės teisės aktai reikalauja pateikti reikalavimus, norint, kad jie būtų pripažinti, arba numato, jog apie reorganizavimo priemones būtina pranešti kreditoriams, kurie paprastai gyvena arba kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra toje valstybėje, buveinės valstybės kompetentingos institucijos arba administratorius 15 straipsnyje ir 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka praneša ir žinomiems kreditoriams, kurie paprastai gyvena arba kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje.

2. Kai buveinės valstybės narės teisės aktai numato kreditorių, kurie paprastai gyvena arba kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra toje valstybėje, teisę pateikti reikalavimus arba savo pastabas dėl tokių reikalavimų, kreditoriai, kurie paprastai gyvena ar kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, turi tokią pat teisę 16 straipsnyje ir 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka pateikti reikalavimus ar savo pastabas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

LIKVIDAVIMO PROCEDŪRA

8 straipsnis

Likvidavimo procedūros pradėjimas. Informacija priežiūros institucijoms

1. Tik buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę nuspręsti pradėti draudimo įmonės, įskaitant jos filialus kitose valstybėse narėse, likvidavimo procedūrą. Toks sprendimas gali būti priimtas netaikant reorganizavimo priemonių arba pradėjus jas taikyti.

2. Priimtas pagal buveinės valstybės narės teisės aktus sprendimas pradėti draudimo įmonės, įskaitant jos filialus kitose valstybėse narėse, likvidavimo procedūrą visų valstybių narių teritorijose pripažįstamas be jokių kitų formalumų ir įsigalioja, kai tik sprendimas įsigalioja toje valstybėje narėje, kurioje pradedamas procesas.

3. Apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms skubos tvarka pranešama, jei įmanoma, prieš pradedant procesą, o jei ne — vos tik jį pradėjus. Apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą ir galimus praktinius tokio proceso padarinius buveinės valstybės narės priežiūros institucijos skubos tvarka praneša visų kitų valstybių narių priežiūros institucijoms.

9 straipsnis

Taikytina teisė

1. Sprendimą pradėti draudimo įmonės likvidavimo procedūrą, pačią likvidavimo procedūrą ir jos padarinius reglamentuoja buveinės valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai, jei 19–26 straipsniuose nenumatyta kitaip.

2. Buveinės valstybės narės teisė pirmiausia nustato:

a) likviduojamos draudimo įmonės turto sudėtį ir kaip turi būti traktuojamas turtas, kurį draudimo įmonė įgyja arba kuris jai pereina jau pradėjus likvidavimo procedūrą;

b) atitinkamus draudimo įmonės ir likvidatoriaus įgaliojimus;

c) sąlygas, kurioms esant galima remtis prievolės įvykdymu, įskaitant priešpriešinius reikalavimus;

- d) likvidavimo procedūros poveikį galiojančioms sutartims, kurių viena iš šalių yra draudimo įmonė;
- e) likvidavimo procedūros poveikį atskirų kreditorių iškeltiems ieškiniams, išskyrus nagrinėjamas bylas, numatytas 26 straipsnyje;
- f) reikalavimus, kurie turi būti pateikti likviduojamos draudimo įmonės turtui, ir kaip turi būti traktuojami reikalavimai, kurie atsiranda jau pradėjus likvidavimo procedūrą;
- g) reikalavimų pateikimo, tikrinimo ir priėmimo taisyklės;
- h) taisyklės, taikomas paskirstant įplaukas už realizuotą turtą, nustatant reikalavimų eiliškumą ir kreditorių, kurių reikalavimai jau pradėjus likvidavimo procedūrą yra iš dalies patenkinti dėl to, kad jie turi teises *in rem*, arba dėl prievolės įvykdymo, įskaitant priešpriešinius reikalavimus, teises;
- i) likvidavimo procedūros užbaigimo, ypač susitarus dėl dalinio skolų grąžinimo, sąlygas ir padarinius;
- j) kreditorių teises užbaigus likvidavimo procedūrą;
- k) kas turi padengti likvidavimo procedūros sąnaudas ir išlaidas;
- l) taisyklės, skirtas visiems kreditoriams nepalankių teisės aktų negaliojimui, užginčijimui ar neišieškojimui pagal juos.

10 straipsnis

Draudimo kreditinių reikalavimų traktavimas

1. Vienu iš toliau nurodytų būdų ar abiem būdais valstybės narės užtikrina, kad draudimo kreditiniai reikalavimai turėtų pirmenybę visų kitų draudimo įmonei pateiktų reikalavimų atžvilgiu:
 - a) draudimo kreditiniai reikalavimai, dengiami iš turto, kuris dengia techninius atidėjimus, turi absoliučią pirmenybę visų kitų draudimo įmonei pateiktų reikalavimų atžvilgiu;
 - b) draudimo kreditiniai reikalavimai, dengiami iš viso draudimo įmonės turto, turi pirmenybę visų kitų draudimo įmonei pateiktų reikalavimų atžvilgiu, išskyrus tik:
 - i) darbuotojų reikalavimus pagal darbo sutartis ir darbo santykius;

- ii) valstybės institucijų mokestinius reikalavimus;
- iii) socialinio draudimo sistemų reikalavimus;
- iv) reikalavimus turtui pagal teises *in rem*.

2. Nepažeisdamos šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad visos išlaidos dėl likvidavimo procedūros, apibrėžtos pagal jų nacionalinius įstatymus, ar šių išlaidų dalis turi pirmenybę draudimo kreditinių reikalavimų atžvilgiu.

3. Valstybės narės, kurios pasirenka šio straipsnio 1 dalies a punkte numatytą būdą, reikalauja, kad draudimo įmonės turėtų ir nuolatos atnaujintų specialų registrą vadovaujantis priede išdėstytais nuostatomis.

11 straipsnis

Reikalavimo teisės perleidimas garantijų sistemai

Buveinės valstybė narė gali numatyti, kad tais atvejais, kai draudimo kreditorių teisės yra perleistos toje valstybėje narėje įsteigtai garantijų sistemai, tos sistemos reikalavimams neturi būti taikomos 10 straipsnio 1 dalies nuostatos.

12 straipsnis

Pirmumo teisę turinčių reikalavimų dengimas turtu

Išimties iš Direktyvos 73/239/EEB 18 straipsnio ir Direktyvos 79/267/EEB 21 straipsnio tvarka valstybės narės, kurios taiko šios direktyvos 10 straipsnio 1 dalies b punkte paminėtą metodą, reikalauja, kad kiekviena draudimo įmonė visuomet ir nepriklausomai nuo galimos likvidavimo procedūros, reikalavimus, kurie pagal 10 straipsnio 1 dalies b punktą turi pirmenybę draudimo kreditinių reikalavimų atžvilgiu ir kurie yra įrašyti į draudimo įmonės apskaitą, dengtų turtu, nurodytu Direktyvos 92/49/EEB 21 straipsnyje ir Direktyvos 92/96/EEB 21 straipsnyje.

13 straipsnis

Leidimo atšaukimas

1. Kai yra nuspręsta pradėti draudimo įmonės likvidavimo procedūrą, draudimo įmonės leidimas, jei jis dar nėra atšauktas anksčiau, atšaukiamas Direktyvos 73/239/EEB 22 straipsnyje ir Direktyvos 79/267/EEB 26 straipsnyje nustatyta tvarka, išskyrus leidimą ta apimtimi, kiek tai būtina taikant šio straipsnio 2 dalį.

2. Leidimo atšaukimas pagal šio straipsnio 1 dalį nekliaudoma likvidatoriui ar kitam kompetentingų institucijų įgaliotam asmeniui toliau vykdyti tam tikrą draudimo įmonių veiklą, jei tai būtina ar

tikslinga likvidavimo tikslais. Buveinės valstybė narė gali numatyti, kad tokia veikla vykdoma buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms pritariant ir prižiūrint.

14 straipsnis

Skelbimas

1. Kompetentinga institucija, likvidatorius ar kitas tam tikslui kompetentingos institucijos paskirtas asmuo sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą paskelbia buveinės valstybėje narėje numatyta tvarka ir, be to, *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia ištrauką iš sprendimo pradėti likvidavimo procedūrą. Visų kitų valstybių narių priežiūros institucijos, kurioms pagal 8 straipsnio 3 dalį yra pranešta apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą, savo teritorijoje tokį sprendimą gali skelbti savo pačių nustatytu būdu.

2. Sprendimo pradėti likvidavimo procedūrą skelbime, numatytame šio straipsnio 1 dalyje, taip pat nurodoma buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, taikytina teisė ir paskirtasis likvidatorius. Skelbimas rašomas valstybės narės, kurioje informacija skelbiama, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

15 straipsnis

Informacija žinomiems kreditoriams

1. Pradėjus likvidavimo procedūrą, buveinės valstybės kompetentingos institucijos, likvidatorius arba bet kuris kitas kompetentingos institucijos tam tikslui paskirtas asmuo nedelsdamas individualiai raštu praneša apie tai kiekvienam žinomam kreditoriui, kuris paprastai gyvena arba kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtame pranešime visų pirma nurodomi terminai, nuobaudos dėl terminų nesilaikymo, įstaiga ar institucija, įgaliota priimti reikalavimus arba pastabas dėl reikalavimų, ir kitos nustatytos priemonės. Pranešime taip pat nurodoma, ar kreditoriams, kurių reikalavimai turi pirmumo teisę arba yra garantuoti teise *in rem*, reikia pateikti savo reikalavimus. Draudimo kreditinių reikalavimų atvejais taip pat nurodoma likvidavimo procedūros įtaka draudimo sutartims, ypač data, kada draudimo sutartys arba veikla nustoja turėti poveikio, ir apdraustųjų asmenų teisės bei pareigos, susijusios su sutartimi ar veikla.

16 straipsnis

Teisė pateikti reikalavimus

1. Kiekvienas kreditorius, kuris paprastai gyvena arba kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra ne buveinės, o

kitoje valstybėje narėje, įskaitant valstybių narių viešąsias institucijas, turi teisę pateikti reikalavimus ar su reikalavimais susijusias rašytines pastabas.

2. Visiems kreditoriams, kurie paprastai gyvena arba kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra ne buveinės, o kitoje valstybėje narėje, įskaitant minėtas institucijas, sudaromos vienodos sąlygos, o jų reikalavimams nustatomas toks pat eiliškumas, kaip ir lygiaverčiams kreditoriams, kurie paprastai gyvena arba kurių nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra buveinės valstybėje narėje, reikalavimams.

3. Išskyrus atvejus, kai buveinės valstybės narės teisė leidžia kitaip, kreditorius atsiunčia patvirtinamųjų dokumentų, jei tokių turi, kopijas, nurodo reikalavimo pobūdį, datą, kada jis atsirado, reikalavimo sumą, ar jis mano, kad turi pirmumo teisę, garantijų *in rem* ar nuosavybės teisių išsaugojimą reikalavimo atžvilgiu ir kokiam turtui jo garantija taikoma. Pirmenybės teisių, suteiktų draudimo kreditiniams reikalavimams pagal 10 straipsnį, nurodyti nereikia.

17 straipsnis

Kalbos ir forma

1. Informacija, minėta 15 straipsnyje, pateikiama buveinės valstybės narės valstybine kalba ar viena iš valstybinių kalbų. Šiam tikslui visomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis naudojama forma su pavadinimu „Siūlymas pateikti reikalavimą; reikalavimo pateikimo terminai“ arba, kai buveinės valstybės narės teisė numato pastabų dėl reikalavimų pateikimą, su pavadinimu „Siūlymas pateikti pastabas dėl reikalavimų; pastabų pateikimo terminai“.

Tačiau kai žinomas kreditorius turi draudimo kreditinį reikalavimą, informacija 15 straipsnyje minėtame pranešime pateikiama valstybės narės, kurioje kreditorius paprastai gyvena arba kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė, valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų.

2. Kiekvienas kreditorius, kuris paprastai gyvena arba kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra ne buveinės, o kitoje valstybėje narėje, gali pateikti savo reikalavimą ar pastabas dėl to reikalavimo tos kitos valstybės narės valstybine kalba ar viena iš jos valstybinių kalbų. Tačiau tuo atveju jo reikalavimas ar pastabos dėl reikalavimo pateikiami su pavadinimu „Reikalavimo pateikimas“ arba atitinkamai „Pastabų dėl reikalavimo pateikimas“ buveinės valstybės narės valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų.

18 straipsnis

Reguliari informacija kreditoriams

1. Likvidatoriai kreditoriams atitinkamu būdu reguliariai teikia informaciją, ypač apie likvidavimo eigą.
2. Valstybių narių priežiūros institucijos iš buveinės valstybės narės priežiūros institucijų gali reikalauti informacijos apie likvidavimo procedūros eigą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS, TAIKOMOS BENDRAI REORGANIZAVIMO PRIEMONĖMS IR LIKVIDAVIMO PROCEDŪROMS

19 straipsnis

Poveikis tam tikroms sutartims ir teisėms

Išimties iš 4 ir 9 straipsnių tvarka reorganizavimo priemonių pradžios ar likvidavimo procedūros pradžios poveikis toliau nurodytoms sutartims ir teisėms reglamentuojamas šiomis taisyklėmis:

- a) darbo sutartims ir darbo santykiams taikomi tik valstybės narės įstatymai dėl darbo sutarčių ir darbo santykių;
- b) sutartims, suteikiančioms teisę naudoti ar įsigyti nekilnojamąjį turtą, taikomi tik valstybės narės, kurioje nekilnojamasis turtas yra, įstatymai;
- c) draudimo įmonės teisės į nekilnojamąjį turtą, laivą ar orlaivį, kurias būtina registruoti valstybės registre, reglamentuoja valstybės narės, kuri tą registrą tvarko, įstatymai.

20 straipsnis

Trečiųjų šalių teisės in rem

1. Reorganizavimo priemonių taikymo pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas neturi poveikio kreditorių ar trečiųjų šalių teisėms *in rem* draudimo įmonei priklausančio ir tokių priemonių taikymo pradžios ar bylos iškėlimo momentu esančio kitos valstybės narės teritorijoje materialaus, nematerialaus, kilnojamojo ar nekilnojamojo, konkretaus ar neapibrėžto turto, kuris tam tikrais laiko tarpais keičiasi, atžvilgiu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtos teisės — tai pirmiausia:

- a) teisė disponuoti turtu ar pavesti juo disponuoti kitiems ir teisė naudotis įplaukomis ar pajamomis iš tokio turto disponavimo, ypač turto arešto ar hipotekos atvejais;
- b) išskirtinė teisė į tai, kad reikalavimas būtų patenkintas, ypač teisė, garantuota turto areštu, ar reikalavimo perleidimu suteikiant garantiją;
- c) teisė reikalauti, kad asmuo, kuris turtą valdo ar juo naudojasi be šalies, turinčios į jį tokią teisę, pritarimo, turtą grąžintų ir (arba) už jį atlygintų;
- d) teisė *in rem* gauti naudą iš patikėto kitam asmeniui valdyti turto.

3. Teisė, užregistruota valstybės registre, pagal kurią išieškoma iš trečiųjų šalių ir pagal kurią galima įgyti šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtą teisę *in rem*, laikoma teise *in rem*.

4. Šio straipsnio 1 dalis nekliudo iškelti 9 straipsnio 2 dalies 1 punkte minėtų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės nebuvimo.

21 straipsnis

Nuosavybės teisių išsaugojimas

1. Reorganizavimo priemonių taikymo pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas draudimo įmonei, perkančiai turtą, nedaro poveikio pardavėjo teisėms, paremtoms nuosavybės teisių išsaugojimu, kai reorganizavimo priemonių taikymo pradžios ar bylos iškėlimo metu turtas yra kitos valstybės, o ne valstybės, kurioje tokios priemonės ar procesai pradedami taikyti, teritorijoje.

2. Reorganizavimo priemonių taikymo pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas draudimo įmonei, parduodančiai turtą, nelaikomas pagrindu atšaukti ar nutraukti pardavimą po to, kai turtas yra pristatytas, ir nekliudo pirkėjui įsigyti į jį teisės, kai tokių priemonių taikymo ar likvidavimo procedūros pradžioje parduodamas turtas yra kitos valstybės, o ne valstybės, kurioje tokios priemonės ar procesai pradedami, teritorijoje.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys nekliudo iškelti 9 straipsnio 2 dalies 1 punkte minėtų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės nebuvimo.

22 straipsnis

Prievolės įvykdymas, įskaitant priešpriešinius reikalavimus

1. Reorganizavimo priemonių pradžia ar likvidavimo procedūros pradėjimas neturi poveikio kreditorių teisėms reikalauti, kad jų reikalavimai būtų įskaityti juos subalansuojant pagal draudimo įmonės reikalavimus, kai draudimo įmonės reikalavimui taikytini įstatymai leidžia tokį priešpriešinių reikalavimų įskaitymą.

2. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys nekliudo iškelti 9 straipsnio 2 dalies 1 punkte minėtų ieškinių dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės nebuvimo.

a) nekilnojamąjį turtą;

b) laivą ar orlaivį, kurį būtina užregistruoti valstybės registre;

c) perleidžiamus ar kitokius vertybinius popierius, kurių buvimą ar perleidimą reikia pagal įstatymą įrašyti į registrą ar apskaitą arba kurie yra saugomi valstybės narės įstatymais reglamentuojamoje centrinio depozitoriumo sistemoje,

tokio akto galiojimą reglamentuoja įstatymai tos valstybės narės, kurios teritorijoje nekilnojamasis turtas yra arba kuri tvarko tokį registrą, apskaitą ar sistemą.

23 straipsnis

Reguliuojamosios rinkos

1. Nepažeidžiant 20 straipsnio, reorganizavimo priemonės ar likvidavimo procedūros poveikį reguliuojamosios rinkos šalių teisėms ir pareigoms reglamentuoja tik tai rinkai taikytini įstatymai.

2. Šio straipsnio 1 dalis nekliudo iškelti 9 straipsnio 2 dalies 1 punkte minėtus ieškinius dėl negaliojimo, užginčijimo ar išieškojimo galimybės nebuvimo, kuriuos pagal tai rinkai taikytinus įstatymus galima iškelti dėl mokėjimų ar sandorių panaikinimo.

24 straipsnis

Nepalankūs teisės aktai

9 straipsnio 2 dalies 1 punktas netaikomas, kai asmuo, kuris pasinaudojo visiems kreditoriams nepalankiu teisės aktu, pateikia įrodymus, kad:

- a) minėtam aktui taikoma ne buveinės, o kitos valstybės narės teisė; ir
- b) ta teisė neleidžia atitinkamoje byloje jokiais priemonėmis užginčyti to akto.

25 straipsnis

Perkančiųjų trečiųjų šalių apsauga

Kai aktu, sudarytu jau priėmus reorganizavimo priemones ar pradėjus likvidavimo procedūrą, draudimo įmonė už atlygį parduoda:

26 straipsnis

Nagrinėjamos bylos

Reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūros poveikį nagrinėjamam ieškiniui dėl turto ar teisės, atimtos iš draudimo įmonės, reglamentuoja valstybės narės, kurioje ieškinys nagrinėjamas, teisė.

27 straipsnis

Administratoriai ir likvidatoriai

1. Administratoriaus ar likvidatoriaus paskyrimas paliudijamas patvirtinta jo paskyrimo sprendimo originalo kopija arba bet kuriuo kitu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu.

Galima reikalauti vertimo į valstybės narės, kurios teritorijoje administratorius ar likvidatorius ketina vykdyti veiklą, valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų. Tam nereikalaujama jokio legalizavimo ar kitų panašių formalumų.

2. Administratoriai ir likvidatoriai turi teisę visų valstybių narių teritorijose naudotis visais įgaliojimais, kuriuos jie turi buveinės valstybės narės teritorijoje. Pagal buveinės valstybės narės teisės aktus, taikant reorganizavimo priemones ir vykstant likvidavimo procedūrai, galima skirti asmenis, kurie padėtų ar atitinkamai atvejais atstovautų administratoriams ir likvidatoriams, ypač kitoje valstybėje narėje ir konkrečiai tam, kad padėtų įveikti sunkumus, su kuriais kreditoriai susiduria ne buveinės valstybėje narėje.

3. Naudodamasis savo įgaliojimais pagal buveinės valstybės narės teisės aktus, administratorius ar likvidatorius laikosi valstybių narių, kurių teritorijose jis nori imtis veiksmų, teisės, ypač dėl

turto realizavimotvarkos ir darbuotojų informavimo. Į tokius įgaliojimus negali įeiti jėgos panaudojimas ar teisė priimti sprendimus dėl teisinių bylų ar ginčų.

28 straipsnis

Registravimas valstybės registre

1. Administratorius, likvidatorius ar kuris nors kitas tinkamai buveinės valstybėje narėje įgaliotas asmuo ar institucija gali prašyti, kad reorganizavimo priemonės ar sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą būtų užregistruotas žemės registre, prekybos registre ar kuriame nors kitame kitų valstybių narių valstybės registre.

Tačiau jei valstybė narė nustato privalomą registravimą, šio straipsnio 1 dalyje minėti institucija ar asmuo imasi visų priemonių tokiam registravimui užtikrinti.

2. Registravimo išlaidos laikomos proceso išlaidomis.

29 straipsnis

Profesinė paslaptis

Visi asmenys, kurie privalo gauti ar suteikti informaciją ryšium su pranešimo tvarka, nustatyta 5, 8 ir 30 straipsniuose, privalo laikytis profesinės paslapties taip, kaip nustatyta Direktyvos 92/49/EEB 16 straipsnyje ir Direktyvos 92/96/EEB 15 straipsnyje, išskyrus teismines institucijas, kurioms taikomos galiojančios nacionalinės nuostatos.

30 straipsnis

Trečiųjų valstybių draudimo įmonių filialai

1. Nepaisant 2 straipsnio e, f ir g punktuose pateiktų apibrėžimų ir taikant šios direktyvos nuostatas, draudimo įmonės, kurios pagrindinė buveinė yra už Bendrijos ribų, filialo, esančio valstybėje narėje, reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, laikomasi šių apibrėžimų:

- a) „buveinės valstybė narė“ — tai valstybė narė, kurioje filialas leidimą yra gavęs pagal Direktyvos 73/239/EEB 23 straipsnį ir Direktyvos 79/267/EEB 27 straipsnį; ir
- b) „priežiūros institucijos“ bei „kompetentingos institucijos“ — tai valstybės narės, kurioje filialui yra išduotas leidimas, atitinkamos institucijos.

2. Kai draudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra už Bendrijos ribų, turi filialus daugiau nei vienoje valstybėje narėje, kiekvienas filialas taikant šią direktyvą laikomas savarankišku vienetu. Šių valstybių narių kompetentingos ir priežiūros institucijos stengiasi koordinuoti savo veiksmus. Administratoriai ir likvidatoriai taip pat stengiasi savo veiksmus koordinuoti.

31 straipsnis

Šios direktyvos įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2003 m. balandžio 20 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Nacionalinės nuostatos, priimtose taikant šią direktyvą, taikomos tik reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, kurios pradėdamos taikyti ar vykdyti po šio straipsnio 1 dalyje minėtos datos. Reorganizavimo priemonės ir likvidavimo procedūras, pradėtas taikyti ar vykdyti iki tos datos, ir toliau reglamentuoja ta teisė, kuri buvo taikoma pradžioje.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

32 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

33 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2001 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. LINDH

PRIEDAS

10 STRAIPSNIO 3 DALYJE MINIMAS SPECIALUSIS REGISTRAS

1. Kiekviena draudimo įmonė savo pagrindinėje buveinėje privalo turėti specialų pagal buveinės valstybės narės taisykles apskaičiuoto ir investuoto turto, kuriuo dengiami techniniai atidėjimai, registrą.
2. Kai draudimo įmonė vykdo gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklą, ji savo pagrindinėje buveinėje privalo turėti atskirus kiekvienos draudimo šakos veiklai skirtus registrus. Tačiau kai valstybė narė draudimo įmonėms duoda leidimą drausti gyvybę ir riziką, nurodytą Direktyvos 73/239/EEB priedo A dalies 1 ir 2 punktuose, ji gali numatyti, kad tos draudimo įmonės privalo turėti vieną registrą visai savo veiklai.
3. Bendra registruoto ir pagal buveinės valstybėje narėje taikytinas taisykles įvertinto turto vertė niekada neturi būti mažesnė už techninių atidėjimų vertę.
4. Kai registre užregistruotam turtui yra kreditoriaus ar trečiosios šalies reiškiamą teisę *in rem*, dėl kurios dalis to turto vertės negali dengti įsipareigojimų, šis faktas yra užregistruojamas registre ir suma, kuria negalima dengti įsipareigojimo, neįtraukiama į 3 punkte minėtą vertę.
5. Kai turtui, naudojamam dengti techniniams atidėjimams, taikoma kreditoriaus ar trečiosios šalies teisė *in rem*, neatitinkanti 4 punkto sąlygų, arba kai kreditoriaus ar trečiosios šalies nuosavybės teisė į tokį turtą yra neliečiama, arba kai kreditorius turi teisę reikalauti, kad jo reikalavimas būtų kompensuojamas įskaitant draudimo įmonės reikalavimus, tokį turtą, draudimo įmonės likvidavimui taikant 10 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą būdą, nustato buveinės valstybės narės teisės aktai, išskyrus atvejus, kai tokiam turtui taikomi 20, 21 ar 22 straipsniai.
6. Turto, įrašyto į registrą pagal 1-5 punktus, sudėtis, esanti tuo metu, kai pradedama likvidavimo procedūra, vėliau neturi būti keičiama ir registruose be kompetentingos institucijos leidimo neturi būti daromi jokie pataisymai, išskyrus grynai raštvedybos klaidas.
7. Nepaisant 6 punkto, likvidatorius privalo prie minėto turto pridėti iš jo gautas pajamas ir grynąsias įmokas, gautas atitinkamos draudimo grupės veikloje nuo likvidavimo procedūros pradžios iki draudimo išmokų mokėjimo arba iki portfelio perdavimo.
8. Jei turto realizavimo įplaukos yra mažesnės už jo apskaičiuotą registre vertę, likvidatoriai privalo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateisinti šį faktą.
9. Valstybių narių priežiūros institucijos privalo imtis atitinkamų priemonių užtikrinti, kad draudimo įmonės taikytų visas šio priedo nuostatas.